

Estimada Mercè - Em permetria
 que passis sense escriure't avui?
 M'he posset a escriure a casa
 i vani-ha ves més temes del
 que comptava. Per un altre que
 m'ha carregat com una bomba,
 James i Oliver, directors de l'única
 biblioteca de poesia que ens
 resta, ha llegit la línia de versos
 que vau enviar al pare pel
 Nadal, i li ha ofert de publicar
 alguna cosa més. Aïdi, almenys,
 m'ho dir el pare, però no m'ho
 acabó de dir i espero que m'hi
 hauria hagut un malentès.

Ara van a donar la setena
 simbòlica tota la tarda que les
 vers. Aïda aquell allegretto - 2da
 temes, si no m'error, que és
 del millor de tot meethoren i que
 aquell músic amb qui conversa

va dir encara com parava a un
"Univers i univers.

Estic molt empipat, encara em fa
mal la infecció, i no puc pas que
ho torni a veure. Però això ho
deixo per demà.

Adria,

Màri

O jo estava espès, o l'Orquestra Simfoni
ca catalana - quin nom per empipar en
Joan! - ha tocat la referència simbò
lica de manera molt lenta i perduda.
El "resto", sobretot que no va de
tocar de veus a terra. - Honora d'es
criure a en Fontbernat que doni una
única més de sas als músics.

23-x-37 (6)